

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 682: Tất Cả Các Hành Môn, Tông Chỉ Duy Nhất, Điều Là Lợi Tha

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 057)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Trong Phật pháp, không chỉ có Bồ thí là lợi tha. Tất cả các hành môn, tông chỉ duy nhất, đều là vì lợi tha.】

Trì giới là lợi tha, làm một tấm gương tốt biết tuân thủ pháp luật (giữ gìn khuôn phép) cho tất cả chúng sanh, đó chính là lợi tha. Tại sao mọi sự mọi việc chúng ta đều phải làm một cách nề nếp đàng hoàng, cẩn trọng giữ gìn phép tắc? Là để làm gương cho người khác xem. Xã hội hiện nay, người không tuân thủ phép tắc đã quá nhiều, cái quan niệm sai lầm rằng không muốn tuân thủ phép tắc cũng đã quá nhiều và lại còn rất nghiêm trọng; cho nên chúng ta càng đặc biệt phải làm ra một tấm gương tuân thủ phép tắc cho mọi người xem.

Trì giới là lợi sanh, nhẫn nhục cũng là lợi sanh, chẳng những có thể bảo toàn được công đức của chính mình, mà còn làm gương cho người khác xem. Người thế gian đối với chút chuyện nhỏ nhặt cũng đều không kiên nhẫn, đều không thể nhẫn, thì chúng ta làm sao để dạy họ? Trước tiên là phải làm ra một tấm gương cho họ xem. Chỉ khuyên người nhẫn nhục ngoài cửa miệng thì không được, chính mình còn không nhẫn nổi mà lại đi khuyên người khác, thì họ quyết sẽ không tiếp nhận. Chúng ta tự mình phải làm được trước; tinh tấn, thiền định, bát nhã, mọi thứ chính chúng ta đều phải làm được trước tiên. Làm ra tấm gương cho bạn xem: tôi không lừa bạn, không phải tôi làm không được mà lại đi dạy bạn, mà là tôi đều đã làm được rồi.

Cho nên trong sự tu học Phật pháp, tâm Bồ Tát, hạnh Bồ Tát chính là phải tu trước, tự mình phải làm được trước, sau đó mới đi khuyên người khác, đây mới là chân thật làm lợi ích cho tất cả chúng sanh. Trong *Kinh Vô Lượng Thọ* đã nói: “*Ban cho chúng sanh lợi ích chân thật*”, chính là cách tu như vậy. Chính mình không thể làm một tấm gương tốt cho chúng sanh, chỉ nói suông

nơi cửa miệng, dẫu nói êm tai đến đâu đi nữa thì hiệu quả thu được cũng rất có hạn. Không thể khiến người ta khởi lòng tin được, cho nên tự mình nhất định phải làm gương cho mọi người trước.

Đức Thế Tôn đã làm cho chúng ta một tấm gương tốt, những vị Bồ Tát, những vị A La Hán thị hiện ở ngay phần mở đầu của *Kinh Kim Cang*, từng vị đều là tấm gương tốt của chúng ta. Nếu quý vị tụng *Kinh Di Đà*, mười sáu vị Tôn giả được liệt kê ở phần đầu *Kinh Di Đà*, mỗi mỗi đều là làm ra tấm gương cho xã hội chúng ta. Để cho những người ở mọi ngành mọi nghề, mọi thân phận khác nhau trong xã hội chúng ta, đều có được một tấm gương tốt để học tập, có một hình mẫu tốt hiện hữu.

Có thể thấy rằng Phật pháp không phải là nói suông, mà là thật sự làm được. Điều này rất đáng để chúng ta suy nghĩ sâu xa, đáng để chúng ta phản tỉnh, chúng ta liền biết được chính mình nên học như thế nào, nên tu như thế nào.